

UITTREKSEL UIT DE MINUTEN BERUSTENDE TER GRIFFIE VAN HET HOF VAN
BEROEP TE GENT.

HET HOF VAN BEROEP TE GENT, RECHTDOENDE IN CORRECTIONELE
ZAKEN, HEEFT HET VOLGENDE ARREST GEVELD:

Tegen dit arrest is er geen
beroep in cassatie aangetekend.

Gent, 17 okt. 1949

10 e Kamer

Nr. 715/05
VAN HET PARKET

Nr. 97447
VAN HET ARREST

29 september 2006

Het Hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

not. GE 66.21.419/98/SW2 van het Openbaar Ministerie tegen:

Nr. , bakker, geboren
, wonende te

Verdacht van:

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

door op het terrein, gelegen te , ten kadaster gekend onder , in eigendom toebehorende aan , hierboven nader geïdentificeerd

een terras van 1m84 breed op de eerste verdieping te hebben opgericht

te , op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 08.02.1996 (st. 2) tot en met 24.03.1997

de feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

door op het terrein, vermeld onder tenlastelegging A.

een terras van 1m84 breed op de eerste verdieping te hebben opgericht

te , op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 25.03.1997 tot en met 03.05.1998 (st. 2)

De feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 10 mei 2005, 21ste kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding dient verbeterd te worden in die zin dat de tenlasteleggingen A en B samen dienen te gelezen te worden als één tenlastelegging nl. :

"Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

door op het terrein, gelegen te , ten kadaster gekend onder , in eigendom toebehorende aan , hierboven nader geïdentificeerd

een terras van 1m84 breed op de eerste verdieping te hebben opgericht

te , op 8 februari 1996

de feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1,2, 99 § 1 – 1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)."

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichting zoals verbeterd tot een geldboete van € (500, verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes: 40,3399 =) 2.478,94.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Beveelt dat de ten uitvoering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde , wat betreft € (250 BEF, verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes : 40,3399) 1.239,48 of een vervangende gevangenisstraf van eenentwintig dagen, van de uitgesproken geldboete van € 2 478,94 zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Veroordeelt de beklaagde tot het herstel in die zin dat het terras, hiervoor nader bepaald, dient te worden teruggebracht tot de oppervlakte overeenkomstig de vergunning van 7 februari 1996 verleend door het college van burgemeester en schepenen van aan de beklaagde;

Veroordeelt de beklaagde tot de uitvoering van dit herstel binnen de termijn van twee maanden vanaf datum van het in kracht van gewijsde gaan van het vonnis onder verbeurte van € 125 per dag vertraging in de uitvoering van dit bevel tot herstel;

Bepaalt dat de verbeurte sommen toekomen aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van € 10, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op € 55, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op € 72,90.

Legt de beklaagde tevens een vergoeding op van € 25 in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken,

bepaalde verhoging van de straf meebrengen. Krachtens de regel van de niet retroactiviteit van de strengere strafwet, uitgedrukt in art.2, 2° lid van het Strafwetboek en art.15.1 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 19 december 1966 (B.S. 6 juli 1983) mag het Hof deze bepalingen hier dan ook niet toepassen. De geldboete dient te worden vastgesteld overeenkomstig de mildere strafwet van toepassing op het tijdstip van de feiten. Zij dient wel te worden uitgedrukt in euro door verhoging van het bedrag met 1990 opdecimes, deling door 40,3399 (E.G. Verordening nr.974/98 van de Raad van 3 mei 1998 en de door de Raad in E.G. Verordening 2866/98 van 31 december 1998 vastgestelde omrekeningskoersen) en afronding op de tweede decimaal (art.5 E.G. Verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 en art.3 Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro).

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 45 opdecimes tot € 137,50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Dit geldt ook voor de vaste vergoeding verschuldigd krachtens de Wet van 1 juni 1849 over de herziening der tarieven van de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij art.71 van de Wet van 28 juli 1992 houdende fiscale en andere bepalingen, die in toepassing van art.1 van het K.B. van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, dat art.91, 2° lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken wijzigt, € 25 bedraagt.

5. De eerste rechter besliste oordeelkundig over de herstelmaatregel gevorderd door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur; het Hof maakt de overwegingen van de eerste rechter desbetreffend tot de zijne. Het herstel door uitvoering van aanpassingswerken is ook thans nog nodig om een einde te stellen aan de gevolgen van het misdrijf. Eveneens terecht ging de eerste rechter in op de vordering tot verbeurte van een dwangsom. Gelet op de relatief geringe omvang van de uit te voeren aanpassingswerken is een bedrag van € 25 per dag vertraging evenwel meer passend.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagde reeds kon overgaan tot het herstel van de plaats in de vorige toestand en de termijn welke hem thans hiertoe nog wordt verleend brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art.1385 bis laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

**OP DEZE GRONDEN,
Het Hof, rechtsprekend op tegenspraak,**

gelet op de artikelen aangehaald door de eerste rechter en deze hiervoor aangehaald,
65 Strafwetboek,
190, 211 en 211 bis Wetboek van Strafvordering,

2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet,

1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003,

28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, artikel 23 van het KB van 19 december 2003 en artikel 1 van het KB van 31 oktober 2005,

91 al. 2 van het K.B. van 28 december 1950 zoals gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993,

1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,

24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

ontvangt de beroepen en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

wijzigd het bestreden vonnis als volgt:

veroordeelt de beklaagde voor de telastleggingen A en B, zoals omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding, samen tot een geldboete van € (500, verhoogd met 1990 opdecimen en gedeeld door 40,3399 =) 2 478,94 of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

legt de beklaagde de verplichting op een bedrag van € 25, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en occasionele redders,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding van € 25,

verleent uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest gedurende een termijn van drie jaar evenwel slechts voor één derde van de geldboete en van de vervangende gevangenisstraf waartoe de beklaagde wordt veroordeeld,

veroordeelt de beklaagde tot uitvoering van aanpassingswerken bestaande in het terugbrengen van het terras op de eerste verdieping van het gebouw op het terrein nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding tot de oppervlakte vergund door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Melle op 7 februari 1996 binnen een termijn van twee maanden vanaf de dag dat dit arrest kracht van gewijsde zal hebben,

zegt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur voor recht dat de beklaagde een dwangsom zal verbeuren van € 25 per dag vertraging in de naleving van dit bevel,

veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op € 72,90 in eerste aanleg en op € 82,59 in hoger beroep.

Kosten:

Afschriften:	34,90
Opstelrecht ber.bekl.:	30,00
Dagvaarding:	10,18

75,08

+ 10 % : 7,51

Totaal :€ 82,59

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **29 september 2006**.

Aanwezig :

, kamervoorzitter,

, raadsheer,

, raadsheer, bij bevelschrift van de Eerste

Voorzitter van dit Hof van heden aangewezen om raadsheer

op het ogenblik van de uitspraak te vervangen, deze laatste wettig
verhinderd zijnde de uitspraak bij te wonen van dit arrest waarover hij mee
heeft beraadslaagd; (art. 779 al.2 Ger. Wetboek);

, advocaat-generaal,

, griffier;